

Derefter gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Drettelse af Landvæsenkommissioner paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 377—378, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 763 ff.)

Udenfor de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Vædringsforslag var intet Saadant fremkommet. Lovforslagets Paragrafer, de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Ovgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Rump): I Motiverne til det foreliggende Lovforslag er oplyst, at Anledningen til dets Fremkomst skriver sig fra Overveielser under Behandlingen af Lovforslaget om Grandestævne, idet der da opstod Spørgsmaal om, til hvilken Ret de Sager, som reises efter nævnte Lovforslags § 10, skulde henvises. Med det Samme blev man opmærksom paa, at de særlige færøiske Retter, som ere anordnede for Udfistnings-sager og Haugeager, i nogle Henseender ikke vare fyldestgjørende. Spørgsmaalet om Behandlingen af disse Sager blev derfor taget under Overveielse, og der fremkom fra Lagthinget det Vnske at overgive saavel disse to tidligere Klasser af Sager som den tredie Klasse af Sager, der omhandles i Grandestævneloven, til Behandling ved Landvæsenkommission og Overlandvæsenkommission. Der blev derefter udarbejdet et Lovforslag, som i det Væsentlige fandt Regjeringens Tilslutning, saa at det Landsthinget forelagte Lovforslag i det Hele og Store er i Overensstemmelse med Lagthingets Indstillinger. Vi have ogsaa ment i det Væsentlige at kunne tilraade Landsthinget at vedtage Lovforslaget. Der findes i Udvalgets Betænkning nogle Bemærkninger om forskjellige Betænkneligheder, der have fremstillet sig, men som man har ment paa Grund af de særegne færøiske Forhold at kunne frafalde. Vi have stillet en Del Vædringsforslag, men nogle ere kun Redaktionsændringer, og de fleste tilfugte forskjellige

Tillægsbestemmelser, som ere i Overensstemmelse med Tanken i Lovforslaget; de gaa væsentlig ud paa at afhjælpe nogle Mangler, som vi have ment at finde ved Forslaget. Kun paa et enkelt Punkt have vi troet ikke at kunne følge Lovforslaget og dermed heller ikke Lagthinget. Jeg skal saa kort som mulig gennemgaa Vædringsforslagene. Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 2 gaar ud paa at give en lignende Bestemmelse for Landvæsen- og Overlandvæsenkommissioner paa Færøerne, som findes i Loven af 30te December 1858 om Landvæsenkommissioner i Danmark, nemlig at Kommissionernes Medlemmer og Suppleanter vælges for 6 Aar. — Anledningen til Vædringsforslaget under Nr. 2 til § 3 er den, at medens der for vore Landvæsenkommissioner her nebe gjælder den Bestemmelse, at Formanden sørger for Forhændelsen af Indkaldelsen til de Paa-gjældende, er det efter det færøiske Lovforslag Parten selv, der gjør dette. Men det kan dog fornuftigvis ikke antages at være Mening, at Klageren ogsaa skal sørge for at tilfugte Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionens Medlemmer til at give Møde til den Tid og til det Sted, hvor Sagen nu skal foretages. Dette maa naturligvis være Formandens Sag. Dette have vi ment bør utrykkelig udtales, og det er det, som Vædringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa for Landvæsenkommissionernes Vedkommende og Vædringsforslaget under Nr. 3 for Overlandvæsenkommissionernes Vedkommende. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3 skal jeg bemærke Følgende. Som jeg nys gjorde opmærksom paa, er det Klageren, der har at sørge for Forhændelsen. Der staar herom i Lovforslaget, at Indkaldelsen skal forkyndes ved Læsning til Kirketævne eller paa anden sædvanlig Maade. Men nu forekommer det Udvalget, at det dog ikke kan være Hensigten at overlade til Klageren at afgjøre, om Forhændelsen skal bekendtgjøres ved Læsning til Kirketævne eller paa anden sædvanlig Maade, og i sidste Fald, hvad der da maa antages at være den sædvanlige Maade paa det vedkommende Sted. Denne Bestemmelse vilde heller ikke være rigtig heldig for Klageren selv, thi Spørgsmaalet, om han har ladet Forhændelsen bekendtgjøre paa rette Maade, maa jo være Gjen-